

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA
DISCRIMINĂRII**
Autoritate de stat autonomă

HOTĂRÂREA Nr. 473
din 30.07. 2008

Dosar nr: 151/2008

Petiția nr: 3149 din data de 21.02 .2008.

I .Petent:V V cu domiciliul ales în

II.2. Numele și reședința reclamatului

I.2.1 Distrigaz Sud S.A- Direcția regională de Distribuție cu sediul ales în București, B-dul Mărășești, Nr.4-6, sector 4

2.2 Asociația de Proprietari din str. Poiana Narciselor nr. , sector 1, București.

Obiect: Neaprobarea instalării unei centrale termice în apartament.

II. Procedura citării.

Prin emiterea citației cu nr. 4673, 4674, 4675 din data de 24.03. 2008, pentru data de 24.04.2008, procedura citării a fost legal îndeplinită.

La termen au răspuns petentul și reclamații.

III. Obiectul sesizării și susținerile părților

A. Petentul sesizează Consiliul cu privire la următoarele aspecte :

1. Prin plângerea înregistrată sub nr.3149/21.02.2008 la C.N.C.D. solicită sprijinul pentru soluționarea cazului său.
2. Se consideră discriminat de către SC Distrigaz Sud SA și Asociația de proprietari din care face parte, pentru că nu i se aprobă instalarea unei centrale termice de apartament.

3. Solicită ca prin Hotărârea ce se va da să fie obligați reclamanții să-și repună în drepturi, conform legislației naționale și internaționale.
În sprijinul afirmațiilor sale, petentul, a anexat un număr de 8 documente pe care le consideră edificatoare.
- B. Direcția Regională Distrigaz Sud susține în punctul său de vedere, transmis cu adresa nr.5243/07.04.2008, următoarele:
 1. Au fost cerute actele necesare pentru completarea dosarului în vederea soluționării Cererii de acord acces la sistemul de distribuție a gazelor naturale.
 2. Petentul a dat curs doar uneia dintre solicitări, anume a prezentat doar acordul tuturor investitorilor coloanei de separare a consumului de gaze ce permite racordarea apartamentului respectiv, fără a prezenta și adeverința asociației de proprietari referitoare la acceptul acesteia față de solicitarea petentului.
 3. Astfel este arătat că societatea reclamată nu este abilitată să soluționeze litigii de natură comercială între persoane fizice sau juridice private.
- C. Asociația de Proprietari din str. Poiana Narciselor nr. , prin adresa depusă în cadrul audierii, a precizat:
 1. Blocul în care locuiește și petentul este construit în anul 1935 și prevăzut din construcție cu centrală termică de bloc.
 2. În anul 2007 s-a hotărât înlocuirea centralei termice de bloc. Soluția a fost adoptată în data de 14 oct. 2007 cu majoritatea de voturi.
 3. Situația altui colocatar, S CD, este cea a unui locatar care nu a respectat prevederile legale în ceea ce privește acordul celorlalți locatari. Acesta și-a montat centrala termică de apartament în mod ilegal.
În sensul celor afirmate sunt depuse o serie de documente, în copie.

III. În drept.

În drept, în analiza faptelor sau actelor de discriminare, **Colegiul Director** se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci **când se induc distincții între situații analoge și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă**. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „**trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoge sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-si găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă** (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Suede, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, **principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv**. (vezi Sermide SpA v. Cassa Conguaglio Zucchero and others, Cauza 106/83. 1984 ECR 4209, para 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Synetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) v. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-

146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01 Jippes and others 2001 ECR I-5689, para 129; Cauza C-149/96 Portugal vs. Council 1999 ECR I-8395 para.91)

Curtea Constituțională a României a statuat cu valoare de principiu că „principiul egalității nu este sinonim cu uniformitatea, astfel încât pentru situații diferite poate exista un tratament juridic diferit, recunoscându-se dreptul la diferență. (Vezi Decizia nr.70 din 15 decembrie 1993, Decizia nr.307 din 27 decembrie 1994, Decizia nr.139 din 19 noiembrie 1996, Decizia nr.20/2000, Decizia nr.49/2000, Decizia nr.126/2000, Decizia nr.151/2000 și altele) În același sens, cu referire la interpretarea și aplicarea prevederilor art.16 alin.1 și 2 din Constituție, prin Decizia nr.1 din 8 februarie 1994 Plenul Curții Constituționale a statuat că „Principiul egalității în fața legii presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit nu sunt diferite. De aceea el nu exclude, ci dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite”.

Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicata, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

Pentru ca o faptă să fie calificată drept faptă de discriminare, aceasta, trebuie să îndeplinească, cumulativ, mai multe condiții :

1.Existența unui tratament diferențiat, manifestat prin deosebire, excludere, restricție sau preferință (existența unor persoane sau situații aflate în poziții comparabile).

2.Existența unui criteriu de discriminare, potrivit art. 2, alin. 1 din O.G. nr. 137/2000, republicată.

Colegiul director nu reține vreun criteriu în baza căruia petentul a fost supus unui tratament cu caracter discriminatoriu.

3.Tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluși scop să nu fie adecvate și necesare;

4.Tratamentul diferențiat să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a unui drept recunoscut de lege;

Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu se poate substitui, în drepturi, altor autorități sau instituții abilitate cu soluționarea cererilor și care privesc atribuțiile acestora .

Pornind de la considerentele arătate Colegiul director apreciază că, în cauză, nu sunt întrunite elementele constitutive ale faptei de discriminare și va proceda la clasarea dosarului.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, cu unanimitatea de voturi ale membrilor prezenți la ședință,

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. Refuzul avizării Cereri petentului de accord acces la sistemul de distribuție a gazelor naturale, de către SC Distrigaz SA, nu are caracter discriminator, conform Ordonanței de Guvern nr.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată;

2. Prezenta hotărâre se va comunica în termen legal părților.

3. Clasarea dosarului.

VI. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța competentă și în termenul legal, potrivit Legii nr.554/2004 privind contenciosul administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC

DEZIDERIU GERGELY

COMSA CORINA NICOLETA

IONIȚĂ GHEORGHI

NIȚĂ DRAGOȘ TIBERIU

TRUINEA ROXANA PAULA

